

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

TRETJI ODDELEK

SKLEP

Pritožba št. 9533/23
Jože VINCETIČ
proti Sloveniji

Evropsko sodišče za človekove pravice (tretji oddelek) je 31. marca 2026 kot odbor v sestavi:

Lətif Hüseyinov, *predsednik*,
Canòlic Mingorance Cairat,
Vasilka Sancin, *sodnici*,

in Olga Chernishova, *namestnica sodnega tajnika oddelka*,
ob upoštevanju:

pritožbe (št. 9533/23) proti Republiki Sloveniji, ki jo je 21. februarja 2023 na podlagi 34. člena Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (v nadaljnjem besedilu: konvencija) pri Sodišču vložil slovenski državlján Jože Vincetič (v nadaljnjem besedilu: pritožnik), rojen leta 1985, stanujoč v Murski Soboti, ki ga je zastopal I. Vinčec, odvetnik iz Lendave;

sklepa, da se slovenska vlada (v nadaljnjem besedilu: vlada), ki jo zastopa A. Vran, višja državna odvetnica, obvesti o pritožbi;
stališč strank;
po razpravi sklenilo:

PREDMET ZADEVE

1. Pritožba se nanaša na pritožnikovo nemožnost, da bi v civilnem sodnem postopku pridobil odškodnino zaradi nezakonite preiskave njegovega doma v okviru kazenskega postopka.

2. Preiskovalni sodnik je 16. decembra 2009 izdal odredbo o hišni preiskavi pritožnikovega stanovanja na podlagi predloga policije, v katerem je ta navedla, da obstaja utemeljen sum, da je pritožnik storil kaznivo dejanje ropá po 206. členu kazenskega zakonika, in da bodo v preiskavi verjetno najdeni dokazi o kaznivem dejanju. Policija med preiskavo pritožnikovega stanovanja 17. decembra 2009 dokazov o ropu ni našla, je pa našla konopljo.

3. Okrožno sodišče v Murski Soboti je 29. februarja 2012 pritožnika spoznalo za krivega kaznivih dejanj ropa v sotorilstvu ter neupravičene proizvodnje in prometa s prepovedanimi drogami po 206. oziroma 186. členu kazenskega zakonika. Sodišče se je v sodbi med drugim oprlo na dokaze, pridobljene med preiskavo pritožnikovega doma.

4. Vrhovno sodišče je 12. septembra 2013 – in v popravku z dne 8. novembra 2013 – deloma ugodilo pritožnikovi zahtevi za varstvo zakonitosti. Razveljavilo je obsodbo za kaznivo dejanje ropa in zadevo vrnilo prvostopenjskemu sodišču v ponovljeno sojenje. Razveljavilo je tudi enotno kazen, potrdilo pa je obsodbo pritožnika za kaznivo dejanje neupravičene proizvodnje in prometa s prepovedanimi drogami.

5. Pritožnik je 19. decembra 2013 vložil ustavno pritožbo glede kaznivega dejanja neupravičene proizvodnje in prometa s prepovedanimi drogami. Med drugim je zatrjeval, da odredba o hišni preiskavi ni bila zadostno obrazložena in da bi bilo zato treba dokaze, pridobljene pri preiskavi, izločiti.

6. Med ponovno obravnavo zadeve po prej navedeni sodbi vrhovnega sodišča je tožilka okrožnega sodišča umaknila obtožnico glede ropa; Okrožno sodišče v Murski Soboti pa je 14. aprila 2014 izdalo sodbo, s katero je zavrnilo obtožnico zoper pritožnika (zavrnilna sodba).

7. Ustavno sodišče je 9. junija 2016 ugotovilo, da je bila preiskava pritožnikovega doma nezakonita, ker odredba o hišni preiskavi ni bila zadostno obrazložena, zaradi česar je bila kršena pritožnikova pravica do nedotakljivosti njegovega doma. Zato je razveljavilo sodbe vrhovnega, višjega in okrožnega sodišča v delu, ki se je nanašalo na kaznivo dejanje neupravičene proizvodnje in prometa s prepovedanimi drogami, ter zadevo vrnilo okrožnemu sodišču v novo odločanje.

8. Okrožno sodišče v Murski Soboti je 8. septembra 2016 izločilo dokumente in dokaze, pridobljene med nezakonito preiskavo pritožnikovega doma. Zato je okrožna državna tožilka zaradi nezadostnih dokazov umaknila obtožnico glede neupravičene proizvodnje in prometa s prepovedanimi drogami, Okrožno sodišče v Murski Soboti pa je izdalo sodbo, s katero je zavrnilo obtožnico zoper pritožnika (zavrnilna sodba).

9. Pritožnik je 17. oktobra 2017 vložil tožbo zoper Republiko Slovenijo zaradi plačila odškodnine za neupravičeno prestajanje zaporne kazni v znesku 16.500 evrov (EUR) in zaradi nezakonite hišne preiskave njegovega doma v znesku 7.500 EUR.

10. Okrožno sodišče v Murski Soboti je 5. junija 2018 izdalo sodbo, s katero je pritožniku priznalo 13.480 EUR odškodnine za duševne bolečine zaradi neupravičenega prestajanja zaporne kazni, zavrnilo pa je njegov zahtevek v zvezi z nezakonito preiskavo njegovega doma. Poudarilo je, da je policija preiskavo izvedla na podlagi odredbe o hišni preiskavi, ki se je v času preiskave štela za zakonito.

11. Višje sodišče v Mariboru je 13. novembra 2018 zavrnilo pritožnikovo pritožbo. Obrazložilo je, da bi se ravnanje sodišča lahko štelo za kršitev dolžnosti le, če bi se ugotovilo, da je sodišče grobo zanemarjalo svojo dolžnost – torej da so njegova ravnanja pomenila »najhujšo obliko protipravnosti«. Višje sodišče je menilo, da v pritožnikovi zadevi ta prag protipravnosti ni bil dosežen, saj je preiskovalni sodnik, ki je izdal odredbo o hišni preiskavi, ravnal v skladu s poklicnimi standardi sodniške službe. Sodnik je ravnal v skladu z domačim pravom in ustrezno domačo sodno prakso.

12. Vrhovno sodišče je 7. februarja 2019 zavrnilo pritožnikov predlog za dopustitev revizije, ustavno sodišče pa je 18. oktobra 2022 odločilo, da ustavne pritožbe ne sprejme v obravnavo.

13. Pritožnik se je pritožil, da je nezakonita preiskava njegovega doma pomenila kršitev 8. člena konvencije in da mu ni bilo zagotovljeno ustrezno zadoščenje za to kršitev.

PRESOJA SODIŠČA

14. Sodišče znova poudarja, da so za odpravo vsake zatrjevane kršitve konvencije najprej odgovorni nacionalni organi. V tem pogledu je po konvenciji vprašanje, ali pritožnik lahko trdi, da je žrtev zatrjevane kršitve, pomembno na vseh stopnjah postopka (glej *Scordino proti Italiji (št. 1)* [VS], št. 36813/97, 179. odstavek, ESČP 2006-V, in *Rooman proti Belgiji* [VS], št. 18052/11, 128.–133. odstavek, 31. januar 2019).

15. Sodišče znova poudarja, da odločba ali ukrep v korist pritožnika načeloma ne zadostuje, da bi se mu odvzel status »žrtve«, razen če so nacionalni organi izrecno ali po vsebini priznali kršitev konvencije in nato tudi zagotovili odškodnino za njeno kršitev (prav tam).

16. Glede tega, kaj je primerna in zadostna odprava kršitve pravice iz konvencije na nacionalni ravni, je sodišče že večkrat ugotovilo, da je to odvisno od vseh okoliščin zadeve, upošteva zlasti naravo kršitve konvencije (glej *Gäfgen proti Nemčiji* [VS], št. 22978/05, 116. odstavek, ESČP 2010). Sodišče poudarja, da so ob ugotovitvi nezakonitosti preiskave lahko primerne različne oblike odprave kršitve 8. člena. V nekaterih zadevah je sprejelo, da izključitev nezakonito pridobljenih dokazov lahko pomeni zadostno nadomestilo za poseg v zasebno življenje kazensko preganjane osebe (glej na primer *Ben Faiza proti Franciji*, št. 31446/12, 47. odstavek, 8. februar 2018; *Contrada proti Italiji (št. 4)*, št. 2507/19, 62.–64. odstavek, 23. maj 2024; in za ponazoritev *Mateuț proti Romuniji*(sklep), št. 35959/15, 32.–39. odstavek, 1. marec 2022).

17. Sodišče v zvezi z dejstvi obravnavane zadeve najprej ugotavlja, da je bila odredba o hišni preiskavi izdana na podlagi utemeljenega suma, da je pritožnik storil kaznivo dejanje rop (glej 2. odstavek). Poleg tega je policija preiskavo izvedla v skladu s sodno odredbo, za katero je ustavno sodišče šele

pozneje ugotovilo, da je bila nezakonita (glej 2., 7. in 10. odstavek). Domača sodišča so tudi ugotovila, da je preiskovalni sodnik pri izdaji odredbe o hišni preiskavi ravnal v skladu s takrat veljavno domačo sodno prakso (glej 11. odstavek).

18. Sodišče tudi ugotavlja, da je ustavno sodišče priznalo nezakonitost preiskave pritožnikovega doma in kršitev njegove ustavne pravice do nedotakljivosti doma (glej 7. odstavek). Posledično so bili vsi dokazi, pridobljeni med nezakonito preiskavo, pozneje izločeni iz sodnega spisa, obtožbe zoper pritožnika pa so bile zavrnjene (glej 8. odstavek). Sodišče meni, da so domača sodišča s to odločitvijo priznala poseg v pritožnikovo pravico do spoštovanja njegovega zasebnega življenja.

19. Sodišče v zvezi z vprašanjem, ali so nacionalni organi odpravili kršitev konvencije, poudarja, da je v zadevi *Ben Faiza* (47. odstavek) pritožnik zatrjeval kršitev njegove pravice do spoštovanja zasebnega življenja zaradi namestitve naprave za geolokacijo v njegovo vozilo, kar je štel za nezakonito, in da so francoska sodišča ukrep preklicala zaradi neobstoja dovoljenja. Sodišče je zato menilo, da so francoski organi z ugoditvijo pritožnikovi zahtevi za razveljavitev preiskovalnih ukrepov, za katere je trdil, da so bili izvedeni v nasprotju z 8. členom konvencije, v celoti odpravili škodo, ki jo je zatrjeval. V tej zadevi je Sodišče ugotovilo, da pritožnik ni mogel več trditi, da je v zvezi s tem, žrtev (prav tam).

20. Glede na ugotovitve Sodišča v zadevi *Ben Faiza* in ob upoštevanju vzporednic med obema zadevama Sodišče podobno ugotavlja, da so nacionalni organi s priznanjem kršitve in izločitvijo spornih dokazov iz sodnega spisa (za ponazoritev glej tudi *Mateuț*, 32.–39. odstavek), v obravnavani zadevi odpravili kršitev 8. člena. V zvezi s tem Sodišče ugotavlja, da se pritožnikov glavni očitek nanaša na njegov neuspešni tožbeni zahtevek za odškodnino. Sodišče poudarja, da učinkovitost odprave kršitve pravic, zagotovljenih v 8. členu, ni nujno odvisna od pridobitve finančne odškodnine (glej *Contrada*, 63. odstavek).

21. Sodišče meni, da sta bila glede na okoliščine obravnavane zadeve – zlasti ob upoštevanju narave posega in okoliščin, v katerih se je poseg zgodil – priznanje kršitve pritožnikovih pravic in izločitev nezakonito pridobljenih dokazov iz kazenskega postopka zadostna in primerna ter da pritožnik ne more več trditi, da je »žrtev« po 34. členu konvencije.

22. Iz tega izhaja, da pritožba ni združljiva *ratione personae* z določbami konvencije po točki a tretjega odstavka 35. člena in jo je treba v skladu s četrtem odstavkom 35. člena zavrniti.

SKLEP VINCETIČ proti SLOVENIJI

Iz teh razlogov Sodišče soglasno

*razglaš*a, da je pritožba nesprejemljiva.

Sestavljeno v angleškem jeziku in poslano 7. maja 2026.

Olga Chernishova
namestnica sodnega tajnika

Lətif Hüseyinov
predsednik